

Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
Bhar.III.49/2022/7.

A Győri Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Győrött, 2022. június 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A magánlaksértés vétsége és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2022. március 17. napján kihirdetett 11.Bf.248/2021/10. számú ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott tartózkodási helye Cím2.

Indokolás:

[1] Az Esztergomi Járásbíróság 2021. október 7. napján kelt 6.B.89/2020/20. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat magánlaksértés vétségében [Btk.221.§ (1) bekezdés], zaklatás büntetében [Btk. 222.§ (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés a) pont]. Ezért őt halmazati büntetésül mint különös visszaesőt egy év hat hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és két év közügyek gyakorlásától eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra legkorábban a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltését követő napon bocsátható.

[2] Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb időtartamú börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés és hosszabb időtartamú közügyektől eltiltás alkalmazása, míg a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

[3] A Komárom-Esztergom Megyei Főügyészség Bf.614/2021/5. számú átiratában a vádlott terhére súlyosítás végett bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a törvényszék mint másodfokú bíróság mondja ki a vádlottat bűnösnek a Btk. 164. § (1) bekezdésébe meghatározott és a (2) bekezdése szerint minősülő könnyű testi sértés vétségében is, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát lényegesen, a középmértékhez közelítő tartamra emelje meg, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát lényegesen emelje fel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a sértett a vádlott által történt bántalmazása következtében nyolc napon belül gyógyuló sérülést szenvedett el. A sértett feljelentése megtételekor joghatályos magánindítványt terjesztett elő a vádlottal szemben könnyű testi sértés vétsége miatt is. A vádlott cselekményével a magánlaksértés vétségével alaki halmazatban a könnyű testi sértés vétségét is elkövette.

[4] A Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 2022. március 17-én nyilvános ülésen meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rendbeli testi sértés vétségében [Btk. 164.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés] is.

[5] A másodfokú bíróság ítélete ellen az ügyész súlyosításért, míg a vádlott és védője felmentésért, másodlagosan hatályon kívül helyezésért, harmadlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[6] Az ügyész fellebbezésének lényege szerint a kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, a generális és a speciális prevenciós célok elérésére alkalmatlan, ezért a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás jelentős mértékű – a törvényi középértékhez közel eső tartamra való – súlyosítása indokolt.

[7] A védő fellebbezésének lényege szerint a másodfokon eljáró törvényszék a történeti tényállás vonatkozásában új tényt nem állapított meg. A kiegészített cselekmény vonatkozásában is a felmentés, valamint ennek hiányában a büntetés mérséklése indokolt. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekményekben a bűnösségét. Arra hivatkozott, hogy a sértett egyrészt félté-kenységből, másrészt bosszúból jelentette fel a vádlottat, mivel várandósan hagyta el őt. A vádlott védekezése szerint a cselekmény idején nem ment át a sértetthez, nem is találkozott vele aznap, egy messze fekvő településen tartózkodott. A sértett elmondásán túl pedig semmi sem bizonyítja, hogy vádlott a vád szerinti időpontban ott járt. A terhelt úgy nyilatkozott, hogy a fenyegető SMS-t nem ő írta, a sértettől való elköltöztetését követően telefonja a sértettnél maradt, melyet csak a vádbeli cselekmény dátuma után kapott vissza.

[8] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.133/2022/1-I. számú átiratában az ügyésznek a másodfokú ítélet ellen a vádlott terhére, súlyosítás érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a tényállás a másodfokú ítélet meghozatalát követően is részben megalapozatlan maradt. Ezért a tényállást azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott hátulról, váratlanul rúgta meg a sértettet, ami így a védekezési lehetőségétől megfosztotta, a rúgás olyan erejű volt, hogy az öt hónapos terhes sértett előre a földre esett, a térdeit is megütötte, amiken szintén vérálfutásos sérülések keletkeztek. Amikor még a földön volt, a vádlott legalább három alkalommal megütötte az arcát, amitől a szája felrepedt és vérezni kezdett. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a másodfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta a büntetés kiszabásakor a bűnösségi kör bővülését. A vádlott személyiségét gátlástalan erőszakosság jellemzi, esetében az egyéni megelőzés szempontjai dominálnak, amelynek eléréséhez csak jóval szigorúbb büntetés lehet alkalmas. Ezért indítványozta, hogy a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlott szabadságvesztés büntetésének és közügyektől eltiltás mellékbüntetésének a tartamát súlyosítsa.

[9] Az ügyész az átiratában, a védő a fellebbezésében foglaltakat a harmadfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen változatlan tartalommal fenntartotta. A vádlott az utolsó szó jogán tagadta a bűncselekmény elkövetését, a sértett elfogultságára és szavahihetetlenségére hivatkozott.

[10] Az ügyész súlyosításra, a vádlott és védőjének felmentésre, enyhítésre illetve hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

[11] A másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék - az elsőfokú bíróság által magánlaksértés vétsége és zaklatás büntette miatt marasztalt – vádlottat bűnösnek mondta ki

testi sértés vétségében [Btk. 164. § (1) bekezdés (2) bekezdés] is, így a Be. 615. § (1) bekezdése, illetve a (2) bekezdés c) pontja alapján megnyílt a joghatályos másodfellebbezés lehetősége figyelemmel a BH.2021. 301. eseti döntésben foglaltakra is. Eszerint a Be. 615. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt, másodfellebbezést megalapozó ok csak abban az esetben valósul meg, ha a másodfokú bíróság a tényállásban foglalt, de az elsőfokú bíróság által el nem bírált cselekményben állapítja meg a vádlott büntetőjogi felelősségét.

[12] A fellebbezéssel azonban csak az ellentétes döntés, illetve a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezése vagy része támadható, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett. A másodfokú ítéletnek egyéb rendelkezése, illetve része ellen nincs helye fellebbezésnek (EBH2018. B.27. II.).

[13] Mindezek alapján az ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdésre figyelemmel a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet, valamint az első- és másodfokú bíróság eljárását is a Be. 599. § (1) bekezdése és a Be. 621. § (2) bekezdése alapján – a vádlott terhére bejelentett fellebbezésre tekintettel - nyilvános ülésen bírálta felül.

[14] A felülbírálat kereteit a Be. 618.§-a rögzíti a harmadfokú bíróság számára, mely szerint a másodfokú bíróságnak a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését vizsgálja, illetőleg azt, ami az ellentétes döntéssel összefüggő rendelkezés, valamint az eljárási szabályok megtartását, tekintettel nélkül arra, hogy ki milyen okból fellebbezett, így az abszolút eljárási szabálysértéseket, a felmentési, eljárás megszüntetési okokat, és a bűncselekmények minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a kiszabott büntetés törvényességét a Be. 618. § (3) bekezdése alapján. Így a harmadfokú eljárásban nem kerülhetett sor a magánlaksértés vétsége és a zaklatás büntette újraértékelésére sem.

[15] A harmadfokú bíróság megállapította, hogy olyan eljárási szabálysértés nem történt, sem az első, sem a másodfokú eljárásban, amely harmadfokú érdemi felülbírálat akadályát jelentené. Ezért a védőnek az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványa nem volt megalapozott.

[16] Nem osztotta az ítéltábla az ügyészség álláspontját miszerint a megállapított tényállás részben megalapozatlan lenne. Az elsőfokú bíróság ítéletének a tényállása ugyanis maradéktalanul tartalmazza a testi sértés vétsége törvényi tényállási elemeinek megfelelő tényeket, míg a másodfokú bíróság ítélete - kiegészítve az elsőfokú bíróság által megállapítottakat - rögzítette, hogy a sértett magánindítványt terjesztett elő testi sértés vétsége miatt is. A járásbíróság és a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, így az ítéltábla a Be. 619. § (1) bekezdés alapján arra alapította a harmadfokú határozatát. A bírói gyakorlat alapján a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan; azaz a harmadfokú bíróság kizárólag a fellebbezhető ítéleti rendelkezés kapcsán vizsgálja a tényállás megalapozottságát, a fellebbezéssel nem érintett bűncselekmény tekintetében ezt nem vizsgálhatja (EBH2018. B.27. V.)

[17] A tényállás minden tekintetben megalapozott, mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében írt megalapozatlansági hibáktól, így a Be. 619. § (1) bekezdése értelmében a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

[18] Ezért a védőnek a bizonyítékok mérlegelését támadó, az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kiegészített, minden tekintetben megalapozott

tényállást vitató, a bizonyítékok felülmérlegelését célzó és a vádlott bizonyítottság hiányában való felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezetett.

[19] A másodfokú bíróság jogi érvelése helytálló, sem a bűnösség, sem a minősítés tekintetében nem téves.

[20] A kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetések megváltoztatására irányuló indítványok vonatkozásában utal arra az ítéltábla, hogy a bírói gyakorlat alapján a harmadfokú bíróság akkor bírálja felül a kiszabott büntetést vagy alkalmazott intézkedést is, ha az a fellebbezés, amely a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését vagy részét sérelmezi, amely az ellentétes döntéssel összefügg, eredményes, és a harmadfokú bíróság e körben a bűnösség megállapítására, illetve a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja (EBH2018. B. 27. VI.).

[21] A fentiek alapján az EBH2018. B. 27. VI. pontjában foglaltakra figyelemmel a harmadfokú bíróság sem a büntetés súlyosítására, sem az enyhítésre nem látott lehetőséget, az irányadó bünteteskiszabási körülményeket az első és a másodfokú bíróság maradéktalanul feltárták, értékelési körbe vonták, az ellentétes döntéssel összefüggő fellebbezések pedig nem voltak eredményesek. A harmadfokú bíróság az ellentétes döntés tekintetében sem a bűnösség, sem a bűncselekmény minősítése körében nem változtatta meg a másodfokú bíróság ítéletét. Erre figyelemmel a büntetés megváltoztatására sem kerülhetett sor.

[22] A másodfokú bíróság jogi indokolása helyes, az indokolása helyénvaló, a járulékos rendelkezések törvényesek.

[23] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623.§-a alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott tartózkodási helyét helyesbítette a Be. 453. § (6) bekezdése alapján.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke

Dr. Polgár András sk.
előadó bíró

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
bíró

Ezzel a végzéssel a Tatabányai Törvényszék 11.Bf.248/2021/10. számú ítélete 2022. június 8. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. június 8.

Dr. Péntek László sk.
a tanács elnöke